

Visbeidzot, prasītāja sūdzas, ka Komisija pārkāpa būtiskas procesuālās prasības un tiesības uz aizstāvību, neļaujot pilnībā iepazīties ar lietu un nedodot pieeju citu lietas dalībnieku procesā Komisijā neoficiālajām atbildēm uz iebildumiem.

(¹) Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšana karšu gadījumos (OV 2002 C 45, 3. lpp.).

(²) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.)

Izvirzītie pamati: it īpaši Regulas (EK) Nr. 2100/94 (¹) 62. panta, skatot to kopā ar 7. pantu, pārkāpums tiesiski kļūdaina faktu vērtējuma dēļ, prasītājam uzskatot, ka pieteiktā šķirne ir aizsargājama, jo tai esot vajadzīgā atšķirtspēja; Regulas Nr. 2100/94 76. panta pārkāpums nepietiekamas faktu pārbaudes dēļ un šīs regulas 75. panta pārkāpums tiesību tikt uzklautam pārkāpuma dēļ.

(¹) Padomes 1994. gada 27. jūlija Regula (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 18. jūlijā — *Schröder pret KAŠB (SUMCOL 01)*

(lieta T-187/06)

(2006/C 212/68)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ralf Schröder, Lidinghauzena (Vācija) (pārstāvji — T. Leidereiter, W.-A. Schmidt, I. Memmler — advokāti)

Atbildētājs: Kopienas augu šķirņu birojs (KAŠB)

Prasītāja prasījumi:

- grozīt atbildētāja Apelācijas padomes 2006. gada 2. maija lēmumu (Az. 003/2004), atbalstot prasītāja apelāciju par atbildētāja lēmumu Nr. R 446 un piešķirot augu šķirņu aizsardzību augu šķirņu aizsardzības pieteikumam SUMCOL 01 (Nr. 2001/0905);
- pakārtoti, atcelt atbildētāja Apelācijas padomes 2006. gada 2. maija lēmumu (Az. 003/2004) un uzdot atbildētājam atkārtoti lemt par Kopienas augu šķirņu aizsardzības pieteikumu Nr. 2001/0905, ievērojot sprieduma norādes;
- pakārtoti, atcelt atbildētāja Apelācijas padomes 2006. gada 2. maija lēmumu (Az. 003/2004)
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas augu šķirņu aizsardzība: SUMCOL 01 (augu šķirņu aizsardzības pieteikums Nr. 2001/0905);

Komitejas lēmums: pieteikumu noraidīt;

Apelācijas padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Prasība, kas celta 2006. gada 18. jūlijā — *Arkema France pret Komisiju*

(Lieta T-189/06)

(2006/C 212/69)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Arkema France (Puteaux, Francija) (pārstāvji — A. Winckler, avocat, S. Sorinas, avocat, un P. Geffriaud, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pamatojoties uz EKL 230. pantu, atcelt Komisijas 2006. gada 3. maija lēmumu lietā COMP/F/38.620, ciktāl tas attiecas uz *Arkema*;
- pakārtoti, pamatojoties uz EKL 229. pantu, atcelt vai samazināt naudas soda apmēru, kas tai uzlikts ar šo lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā prasībā prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 3. maija lēmumu lietā COMP/F/38.620 — Ūdeņraža pārskābe un perborāts, ar ko Komisija ir atzinusi, ka uzņēmumi, kas ir šā lēmuma adresāti, tostarp arī prasītāja, ir pārkāpuši EKL 81. panta 1. punktu un EEZ līguma 53. pantu, noslēdzot vairākas vienošanās un veicot saskaņotas darbības, kas sastāv no informācijas apmaiņas starp konkurentiem un līgumiem par cenām un ražošanas kapacitāti, kā arī no šo līgumu īstenošanas uzraudzību ūdeņraža pārskābes un nātrija perborāta nozarē. Pakārtoti tā lūdz atcelt vai samazināt naudas soda apmēru, kas tai uzlikts ar šo lēmumu.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāja izvirza četrus pamatus.

Kā savu pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka, uzskatot, ka par *Arkema* pārkāpumu ir atbildīga *Elf Aquitaine* un *Total*, balstoties uz vienkāršu pieņēmumu, kas saistīts ar to, ka notikumu brīdī šīm sabiedrībām piederēja gandrīz viss *Arkema* kapitāls, Komisija ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un faktu novērtējumā, piemērojot noteikumus, kas attiecas uz atbildības uzlikšanu par meitas sabiedrības praksi — tās mātes sabiedrībai, un pārkāpusi nediskriminācijas principu. Prasītāja apgalvo, ka izmeklēšanas laikā tā ir iebildusi pret šo kontroles pieņēmumu. Turklāt tā uzsver, ka Komisija ir pārkāpusi pienākumu sniegt pamatojumu, kas tai uzlikts atbilstoši EKL 253. pantam, kā arī labas pārvaldības principu, neatbildot uz visiem argumentiem, ko prasītāja izvirzījusi savā atbildē uz paziņojumu par iebildumiem.

Kā otro pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, palielinot par 200 % *Arkema* uzliktā naudas soda "sākotnējo apmēru" kā preventīvu pasākumu, pamatojoties uz tās tā laika mātes uzņēmumu *Total* un *Elf Aquitaine* apgrozījumu, ciktāl neviena no šīm sabiedrībām, pēc prasītājas domām, nevar būt atbildīga par apgalvoto pārkāpumu. Pakārtoti šā pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka, pieņemot, ka mātes sabiedrības var tikt atzītas par atbildīgām par šo pārkāpumu, Komisija ir pārkāpusi samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principu, piemērojot *Arkema* uzliktā naudas soda "sākotnējam apmēram" reizinātāju koeficientu 3 (jeb palielinājumu par 200 %) kā preventīvu pasākumu.

Treškārt, prasītāja apgalvo, ka lēmums palielināt par 50 % *Arkema* uzliktā naudas soda "sākotnējo apmēru" atkārtota pārkāpuma gadījumā, pārkāpj tiesību normas. Tā uzsver, ka atkārtota pārkāpuma jēdziena piemērošana šajā gadījumā ir acīmredzami pārmērīga un pretrunā tiesiskās drošības principam, ciktāl tas attiecas uz pārkāpumiem, par ko Komisija ir uzlikusi sodu, pamatojoties uz faktiem, kas pilnībā atšķiras no šajā lietā pastāvošajiem. Turklāt prasītāja pārmet Komisijai, ka tā ir pārkāpusi "*non bis in idem*" un samērīguma principu, tā kā Komisijai jau vairākkārt ir ņēmusi vērā, ka pastāv agrāki sodi, — citos nesenos lēmumos, kuros tā jau uzlika *Arkema* 50 % palielinājumu naudas sodam sakarā ar atkārtotu pārkāpumu. Prasītāja apgalvo, ka tā ir sodīta vēlreiz par tiem pašiem faktiem.

Visbeidzot, tā apgalvo, ka lēmums nav pamatots ne juridiski, ne faktiski, ciktāl tajā prasītājam nav piešķirts naudas soda samazinājums, kas pārsniegtu 30 %, sakarā ar tās sadarbību procedūras laikā. Prasītāja uzsver, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu novērtējumā, kā arī kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā nav piemērojusi paziņojuma par sadarbību⁽¹⁾ B nodaļu, lai tai piešķirtu naudas soda samazinājumu par 50 %.

⁽¹⁾ Komisijas paziņojums par naudas sodu neuzlikšanu un to naudas sodu apmēra samazināšanu, kas uzlikti aizliegtās vienošanās gadījumos, OV 92 C 45, 3. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 19. jūlijā — *Total* un *Elf Aquitaine* pret Komisiju

(Lieta T-190/06)

(2006/C 212/70)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Total SA* un *Elf Aquitaine*, Kurbevuā [*Courbevoie*] (Francija) (pārstāvji — *E. Morgan de Rivery* un *A. Noël-Baron*, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- pamatā — atcelt Komisijas 2006. gada 3. maija lēmuma C(2006) 1766 *final* 1. panta o) un p) punktu, 2. panta i) punktu, 3. un 4. pantu;
- pakārtoti, grozīt Komisijas 2006. gada 3. maija lēmuma C(2006) 1766 *final* 2. panta i) punktu tiktāl, ciktāl *Arkema SA* ar to ir piespriests naudas sods 78,663 miljonu EUR apmērā, par kuru *Total SA* tika atzīta par kopīgi un solidāri atbildīgo 42 miljonu EUR apmērā un *Elf Aquitaine SA* — 65,1 miljonu EUR apmērā, kā arī samazināt attiecīgā naudas soda apmēru līdz piemērotam līmenim;
- jebkurā gadījumā, piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atli-dzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājas lūdz daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 3. maija lēmumu C(2006) 1766 *final* lietā COMP/F/38.620 — ūdeņraža peroksīds un perborāts, ar kuru Komisija konstatēja, ka sabiedrības, kam adresēts lēmums un kuru skaitā ietilpst prasītājas, piedaloties visās vienošanās un saskaņotās darbībās, kas ietvēra informācijas apmaiņu starp konkurentiem un vienošanās par cenām un ražošanas kapacitāti, kā arī šo vienošanos izpildes uzraudzībā ūdeņraža peroksīda un nātrija perborāta nozarē, ir pārkāpušas EKL 81. panta 1. punktu un EEZ līguma 53. pantu. Pakārtoti, tās lūdz samazināt to filiālei piespriestā naudas soda, par ko tās ir atbildīgas kopīgi un solidāri, apmēru.

Prasība galvenokārt balstās uz desmit pamatiem.

Vispirms prasītājas norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāptas to tiesības uz aizstāvēšanos un nevainīguma prezumpcija.